

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 10C/231/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914214314
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Pavková
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7914214314.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Editou Pavkovou právnej veci navrhovateľky :
V. S., F. U. M., M. XXXX/X, zastúpená JUDr. Viktóriou Hajduovou, advokátkou so sídlom v Trebišove,
M.R.Štefánika 3197/32, proti odporcovi : Y. S., M. F. U. M., M. XXXX/X, toho času Čsl. armády 1870/20,
Trebišov, zastúpený JUDr. Andrejom Molnárom, advokátom so sídlom v Kráľovskom Chlmci, Majlátha
2518/14, v konaní o vylúčenie odporcu z užívania bytu, t a k t o

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľky sa z a m i e t a.

II. O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti, rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom na začatie konania zo dňa 26.09.2014 sa domáhala toho, aby súd vylúčil odporcu Milana Ferka, nar. 09.05.1963, z práva užívať byt na ul. Ternavskej č.s. 2245/8, Trebišov . Svoj návrh odôvodnila tým, že odporca je agresívnej povahy, žiarlivý a výbušný. Sústavne jej vulgárne nadáva, vyhráža sa jej fyzickou likvidáciou, zabitím a trýznivým konaním smerujúcim voči nej.

Odporca s návrhom navrhovateľky nesúhlasil. Poukázal na to, že skutkové tvrdenia v návrhu na začatie konania nie sú pravdivé a nie sú dané zákonné dôvody na vylúčenie odporcu z užívania bytu podľa ust. § 705a Obč. zák.

Návrh na začatie konania obsahoval aj návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Navrhovateľka návrh na nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil tým, že odporca sa jej sústavne vyhráža zabitím alebo iným spôsobom fyzického ublíženia na zdraví, ukradol jej veci z bytu na ktorom rozbil dvere v čase jej neprítomnosti a naposledy dňa 25.09.2013 domáhal sa vstupu do bytu násilím, vyhrážkami, zastrašovaním a sebaublížovaním si,. Uviedla, že odporca je agresívnej povahy, žiarlivý a výbušný a z týchto dôvodov podala dňa 23.9.2014 návrh na rozvod manželstva. Sústavne jej vulgárne nadáva, vyhráža sa jej fyzickou likvidáciou, zabitím a trýznivým konaním smerujúcim voči nej. Z týchto dôvodov podala na odporcu trestné oznámenie dňa 26.9.2014 napriek tomu, že sa bojí následkov tohto svojho podania, žije v neustálom strachu zo správania odporcu, či jej tento neublíži alebo dokonca či ju nezabije a keďže jej bezprostredne hrozí ujma na zdraví zo strany odporcu, vychádzajúc z jeho vyhrážok o použití sily a zabití, má obavu o svoj život, pre ktoré dôvody žiadala nariadiť predbežné opatrenie. Na preukázanie dôvodnej obavy z ohrozenia svojho života a zdravia predložila potvrdenie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Trebišove, odbor poriadkovej polície zo dňa 26.09.2014 o tom, že urobila trestné oznámenie dňa 26.09.2014 o neustálom vyhrázaní sa jej manželom, ku ktorému došlo aj dňa 25.09.2014 v čase okolo 21.00 hod., kedy odporca búchal na dvere a opätovne sa jej vyhrážal. Uznesením sp.zn. 10C/231/2014-7 zo dňa 26.09.2014, súd vydal v predmetnej veci predbežné opatrenie a nariadil odporcovi, aby sa nedomáhal vstupu a ani nevstupoval dočasne

do bytu, v ktorom býva navrhovateľka, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násilia, a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z práva užívania bytu. Zároveň súd nariadil odporcovi povinnosť zdržať sa zásahov do práva navrhovateľky, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a konanie zastaviť. Vytýkal súdu, že rozhodol iba na základe tvrdení navrhovateľky bez zistenia skutkového stavu. Tvrdil, že navrhovateľka účelovo podala na neho trestné oznámenie a krivo ho obviňuje z toho, že sa jej dňa 25.09.2014 vyhrážal.

Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6Co/842/2014-41 zo dňa 24.11.2014 potvrdil uznesenie vo výroku, ktorým súd nariadil odporcovi, aby nevstupoval dočasne do bytu, v ktorom býva navrhovateľka V. S., C. T., W. X.X.XXXX, F. U. M., M. XXXX/X - F. Č.. XXX, W. X. T., U. U. Č.. X W. M. G. XXXX/X U. M.I., A. W. N. XXXX, V. Ú. M., a to až do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z práva užívania bytu. V prevyšujúcej časti zmenil uznesenie tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Navrhovateľka vo svojej výpovedi poukázala na to, že v predmetnom byte na ul. Ternavskej 2245/8 v Trebišove, v súčasnosti býva so svojim mladším synom Dávidom. Návrh odôvodnila tým, že odporca sa jej sústavne vyhráža zabitím alebo iným spôsobom fyzického ublíženia na zdraví, ukradol jej veci z bytu, na ktorom rozbil dvere v čase jej neprítomnosti a naposledy dňa 25.9.2014 domáhal sa vstupu do bytu násilím, vyhrážkami, zastrašovaním a sebaublížovaním si, z ktorého potom obviňuje navrhovateľku a pre toto jeho správanie bola nútená podať trestné oznámenie. Uviedla, že odporca je agresívnej povahy, žiarlivý a výbušný a z týchto dôvodov podala dňa 23.9.2014 návrh na rozvod manželstva. Sústavne jej vulgárne nadáva, vyhráža sa jej fyzickou likvidáciou, zabitím a trýznivým konaním smerujúcim voči nej. Z týchto dôvodov podala na odporcu trestné oznámenie dňa 26.9.2014 napriek tomu, že sa bojí následkov tohto svojho podania, žije v neustálom strachu zo správania odporcu, či jej tento neublíži alebo dokonca či ju nezabije a keďže jej bezprostredne hrozí ujma na zdraví zo strany odporcu, vychádzajúc z jeho vyhrážok o použití sily a zabití, má obavu o svoj život, pre ktoré dôvody žiadala nariadiť aj predbežné opatrenie. Na preukázanie dôvodnej obavy z ohrozenia svojho života a zdravia predložila potvrdenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trebišove, odbor poriadkovej polície zo dňa 26.9.2016 o tom, že urobila trestné oznámenie dňa 26.9.2014 o neustálom vyhrážaní sa jej manželom, ku ktorému došlo aj dňa 25.9.2014 v čase okolo 21.00 hod., kedy odporca búchal na dvere a opätovne sa jej vyhrážal.

Z vyjadrenia odporcu vyplynulo, že s navrhovateľkou v čase podania návrhu na začatie konania o vylúčenie z práva užívať byt boli manželia. Manželstvo uzavreli dňa 17.10.1987 na Mestskom úrade v Trebišove, z manželstva pochádzajú dve dospelé deti M. S., W. XX.XX.XXXX E. H. S., W. XX.XX.XXXX. Počas trvania manželstva získali spoločný nájom k bytu, kde majú spoločné bydlisko v M. W. G.. M. XXXX/X. Tento byt je vo vlastníctve Okresného stavebného bytového družstva v Trebišove. Počas trvania manželstva ako manželia nadobudli do BSM členský podiel v OSBD Trebišov a spoločný nájom k predmetnému bytu. V súčasnosti ich syn H. S. študuje na vysokej škole a druhý syn M. S. nebýva v predmetnom byte. Býva oddelene. Odporca tvrdil, že navrhovateľka klame, keď v návrhu tvrdí, že sústavne sa jej vyhráža zabitím alebo iným spôsobom fyzického násilia a aj synovi Dávidovi. Krivo ho obviňuje z toho, že jej mal ukradnúť veci. Sú to len výmysly navrhovateľky bez akéhokoľvek reálneho podkladu. Navrhovateľka v rozpore so zákonom svojvoľne ho vymkla z ich spoločného bytu a vymenila zámok na dverách. Odporca sa preto obrátil na OO PZ Trebišov, aby mu bolo umožnené dostať sa do bytu, nakoľko navrhovateľka mu protizákonne bráni v tom, aby vošiel do bytu, kde má trvalé bydlisko a ku ktorému má aj nájomný pomer. Po zásahu polície potom došlo k tomu, že navrhovateľka mu dala kľúče, avšak predtým vymýšľala, že kľúče stratila a preto musela vymeniť zámok a vyhovárala sa, že nemôže nájsť kľúče. Odporca tvrdil, že navrhovateľke sa nevyhrážal a ani sa jej nevyhráža. Nemôže jej tolerovať, že svojvoľne sa rozhodne, že ona sama výlučne bude užívať ich spoločný byt a jeho jednoducho vymkne z bytu. Podľa názoru odporcu je pre premyslený úmyselný spôsob zo strany navrhovateľky, že ho krivo obvinila, avšak bez toho aby jej akýmkoľvek spôsobom ublížil.

K tvrdeniu navrhovateľky, že odporca jej bezdôvodne žiarlivý, odporca uviedol, že ani toto jej tvrdenie nie je pravdivé. Odporca podal návrh na rozvod manželstva na Okresný súd Trebišov, avšak navrhovateľka robila v rámci rozvodového konania obštrukcie a z uvedeného dôvodu bol návrh

na rozvod manželstva zamietnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 12C/82/2014 zo dňa 13.06.2014. Odporca po pojednávaní vytýkal navrhovateľke klamstvo a falošnosť a dohodli sa, že po druhý krát podá návrh na rozvod navrhovateľka. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva na Okresný súd Trebišov dňa 23.09.2014. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Trebišov pod sp.zn. 2C/226/2014.

Z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov 2C/226/2014, konkrétne z rozsudku 2C/226/2014-49 zo dňa 29.06.2015 vyplynulo a sú má za preukázané, že manželstvo účastníkov konania Kamily Ferkovej, rod. Pustajovej a odporcu Milana Ferka bolo rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2015. Dôvody rozvratu manželstva nie sú v rozsudku uvádzané, v rozsudku súd uviedol iba zákonné ustanovenia na základe ktorých rozhodol, pretože na pojednávaní dňa 29.06.2015 účastníci konania sa vzdali práva podať odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku.

Z obsahu spisu 2C/224/2014(č.l. 46), navrhovateľka vypovedala, že odporca jej fyzicky neublížoval. K prvému incidentu došlo 13.06.2014 po pojednávaní. Vtedy navrhovateľka podala na odporcu trestné oznámenie a vec bola riešená v priestupkovom konaní. K druhému incidentu došlo cez víkend 20.09.-21.09.2014 kedy došiel domov, začal kopať do dverí tvrdiac, že sa chce s navrhovateľkou porozprávať. Keď ho pustila do bytu, fyzicky jej vôbec neublížil. Ublížoval si sám, potrhaval si v kúpeľni košeľu, rozbil rukou navrhovateľky okuliare a sám si udrel päšťou do tváre. Následne zavolať políciu a smial sa, aby mu navrhovateľka dokázala, že to neurobila ona. Odporca žiadal políciu, aby zobrali navrhovateľke otlaky prstov. Počas trvania manželstva došlo k incidentu asi pred piatimi rokmi. Odporca sotil navrhovateľku do steny, udrel ju päšťou, mala modrinu ale nikdy nikde a nikomu to nenahlásila. Vo svojej výpovedi (v rozvodovom konaní) navrhovateľka uviedla, že syn H. s otcom vôbec nekomunikuje. Syn M. Ž.ije vlastným životom a nekomunikuje ani s matkou ani s otcom, resp. komunikujú, ale sa nenavštevujú. V konaní o rozvod manželstva, navrhovateľka potvrdila, že odporca sa liečil na psychiatrii v decembri 2013. Bolo to z toho dôvodu, že pod vplyvom alkoholu sa pokúsil o samovraždu v spálni na švihadle. Domov sa vrátil presne na Silvestra 2013. Poprela, že by to bolo z dôvodu, že odporca videl video na mobilnom telefóne navrhovateľky. Ona žiadne video do mobilu nenahrávala. Video jej poslal kolega S. z toho dôvodu, že nedokázal „ prežiť to“ , že odporkyňa mu odolala.

Z výpovede svedka M.E. S.(č.l. 74, starší syn účastníkov konania), vyplynulo, že s rodičmi momentálne nie je v žiadnom vzťahu. Žije osobitne. Poznamenal, že o trestnom oznámení zo dňa 26.09.2014 má vedomosti. Informácie získal od otca. 19.09.2014 viezol svedok brata H.a aj matku do ČR. H. nastupoval na vysokú školu. Vrátili sa domov v sobotu večer okolo 20.00 hod., kedy mu zavolať otec. Oznamil mu, že si chce zobrať z bytu veci, avšak mama vymenila zámok. Svedok potvrdil, že odporca je živnostník, chodí na turnusy. Potreboval si zobrať veci do práce, pretože v pondelok mal nastúpiť do práce. Z rozprávania vie, že neskôr odporca skontaktoval navrhovateľku. Tvrdil, že odporca, nie je ten typ, že by sa násilím dobíjal do bytu. Odporca mu volal, či s ním nepôjde svedok do bytu. Svedok mu odporučil, aby volal políciu, keď sa nemôže dostať do bytu. On s odporcom do bytu nešiel. Svedok sa nevedel vyjadriť ku konkrétnostiam, nemá vedomosti o tom, kde sa nachádzajú veci odporcu v súčasnosti. Uviedol, že navrhovateľka sa mu nikdy nesťažovala, že odporca je k nej agresívny, že sa jej vyhráža zabitím a fyzickou ujmu, že sa ho bojí. Svedok uviedol, že v čase kedy odporca býval v byte, dával navrhovateľke výplaty celý čas, t.j. 2 roky dozadu. V období, keď začali konflikty medzi nimi, prestali si rozumieť, odporca začal dávať peniaze priamo bratovi H.. Tieto informácie získal od brata a otca. Svedok nemá vedomosti o tom, že by sa odporca vyhrážal navrhovateľke. Nikdy nebol svedkom toho, že by sa otec vyhrážal matke, alebo sa pokúsil o nejaký fyzický útok. Poznamenal, že ak vznikali konflikty, provokatérom bola stále navrhovateľka. Zdôraznil, že v čase, keď bol malý, odporca mal dve zamestnania, aby si ten byt vôbec mohli dovoliť. Celý čas bol zamestnaný. Všetky peniaze odovzdával navrhovateľke.

Z výpovede svedka H.U. S.(č.l. 84, mladší syn účastníkov konania) vyplynulo, že s matkou udržiava veľmi pozitívny vzťah. S otcom má skôr neutrálny vzťah. Aj keď mu veľmi ublížil, akceptuje ho, ako otca a nechce mu ublížiť. K veci uviedol, že v lete minulého roku sa stali určité veci, teda otec na neho zaútočil, robil doma cirkus, zaútočil aj na mamu, a svedok volal políciu. Po vypočutí na políciu, keď sa vrátil otec domov, rozbíjal veci, hádzal cenné predmety do steny. Svedok sa bál, že mu odporca ublíži.

Takýto cirkus sa u nich uskutočňoval veľmi často. Svedok si nevedel presne spomenúť, čo sa stalo dňa 25.09.2014. Svoju výpoveď upriamil na skutočnosti, ktoré uviedol lekárovi, MUDr. V., ktorý uvádza v dokumente, že jeho psychické poruchy sú spôsobené otcom. V lekárskej správe sa spomínajú aj fakty, ktoré sa uskutočnili v predchádzajúcom roku v lete. Svedok tvrdil, že u vyššie spomínaného lekára sa lieči na následky psychického týrania zo strany otca.

Psychické týranie svedok popísal slovami, že otec sa mu často vyhrážal už v detstve bitkou, našli u otca aj nôž. Tvrdil, že jeho otec je alkoholik. Má vedomosti o tom, že jeho otec liečil u psychiatra z depresíí. Vie, že počas užívania alkoholu, užíval silné lieky, taktiež marihuanu. Tvrdil, že v takýchto stavoch bola činnosť odporcu nevyspytateľná. Často sa stávalo, že keď svedok bol s otcom sám doma, veľmi sa bál, musel sa zabarikádovať do izby. Počul, ako odporca búchal s vecami, kričal a vyhrážal sa „...dávať si pozor čo rozprávaš, pretože stále som tvoj otec a môžem Ti ublížiť!...“ . Tieto slová si svedok vysvetľoval tak, že mu otec chce fyzicky ublížiť. Svedok konkrétne nevedel, ako a akým spôsobom mu otec fyzicky ubližoval. Tvrdil iba, že sa mu vyhrážal, vyhrážal sa aj jeho matke.

Svedok uviedol, že bol prítomný pri konfliktoch medzi účastníkmi konania. Videl, ako otec niekoľkokrát zaútočil na matku, hádzal do nej predmety, dal jej facku a vyhrážal sa. Vyhrážal sa slovami, že im ublíži. V jednom prípade, keď bol odporca napitý, počúval nahlas hudbu, naschvál sa ich snažil vyprovokovať svojim správaním. Keď ho upozornili, aby prestal, odporca sa na nich zahnal päťou, hádzal notebook do steny, váľal stôl, robil doma hluk. Svedok sa postavil pred mamu, aby ju bránil, odporca sa na neho zahnal päťou, niekoľkokrát mu povedal, že ho zabije. Útoky zo strany otca nahlásil na políciu. Nemá vedomosti o tom, ako sa tieto veci vyriešili. Svedok tvrdil, že veci, ktoré mu napáchal otec od detstva, sú dôsledkom toho, aké má následky on, aké má následky jeho mama, ako sa ho boja. Obávajú sa toho, že sa otec vráti domov. Nevie si predstaviť, čo sa stane, keď odporca bude mať prístup do bytu.

Svedok sa nevedel vyjadriť ku dňu 25.09.2014. Uviedol, že si nepamätá, čo bolo presne v ten deň. Je to následok jeho diagnózy, ktorú uvádza ako fakt. Ide o to, že niektoré ťažké prípady si nie vždy dobre pamätá, avšak dobre vie, že otec mu mnohokrát ublížil. Z jeho výpovede súd konštatuje, že svedok sa aktívne lieči od 25. novembra 2014 u psychiatra. Predložil správu o ambulantnom vyšetrení.

Zo svedeckej výpovede svedkyne H. U. vyplynulo, že s navrhovateľkou sa poznajú z práce. Už predtým vedela, že pani S. má problémy s manželom, že to nie je ideálne. Tieto informácie získala od navrhovateľky. O jej problémoch svedkyňa pred dvomi rokmi ešte nič nevedela. Raz keď mala nastúpiť navrhovateľka do dennej, aj nastúpila do dennej, vtedy mala svedkyňa nočnú, videla na navrhovateľke, že je na tom psychicky zle. Navrhovateľka sa jej zdôverila. V tom čase mala aj svedkyňa určité problémy doma a ona sa taktiež zdôverila so svojimi problémami navrhovateľke. Navrhovateľka jej povedala, že manžel jej zobral značku z auta. Svedkyňa potvrdila, že navrhovateľka došla do práce na aute, bez značky. Navrhovateľka sa svedkyňi zdôverila s tým, že predchádzajúci deň jej odporca narobil dosť problémov. Prišiel domov, vykopol dvere, keď vošiel do bytu tak začal sa sám fyzicky napádať a tom tým spôsobom, že chytil pani S. za ruku a sám sa udieral jej rukou do tváre. Svedkyňa poradila navrhovateľke, aby túto situáciu riešila napríklad na polícií, videla, že navrhovateľka má strach z manžela. Z výpovede svedkyne vyplynulo, že s navrhovateľkou sa v minulosti nenavštevovali, teda v období, kedy malo dôjsť k roztržkám. Navštevujú sa od obdobia odkedy odporca v byte nebýva. Podľa svedkyne navrhovateľka túto situáciu psychicky veľmi zle prežíva, lebo nevie čo môže očakávať od manžela. K tomuto úsudku svedkyňa dospela z toho, čo sa dozvedela od navrhovateľky. Odo dňa, kedy prišla navrhovateľka do práce druhý krát bez značky na aute, kolegyne sa zbližili (navrhovateľka a svedkyňa). Jedna druhej sa zdôverila so svojimi problémami. . Od toho času hodnotí svedkyňa psychický stav navrhovateľky za zlý. Na otázku súdu, ako dospela svedkyňa k úsudku, že navrhovateľka mala z odporcu strach, svedkyňa uviedla, že to zistila na zmene nálady. Plakala, bola v zlom psychickom stave.

Zo svedeckej výpovede M. Q.(č.l. 127, kamarát syna účastníkov konania H. S.) vyplynulo, že o spolunažívaní účastníkov konania má vedomosti od ich syna H..

Viem, že vzťahy medzi účastníkmi konania neboli ideálne. Boli tam večné spory, excesy odporcu, takmer neúnosné. So synom účastníkov, H., sú priatelia od strednej školy, t.j. od roku 2008-2009. Informácie boli vnímané svedkom prostredníctvom H., teda z jeho podania. Vo všeobecnosti z jeho správania sa. Keď sa spoznali, svedkovi bolo zjavné, že H. nie je úplne v poriadku po psychickej stránke. V tom čase sa to veľmi nemanifestovalo na jeho osobe, ale bolo zjavné, že nie je taký, ako väčšina ich rovesníkov. Bol extrémne utiahnutý. Stále sa niečoho bál. Obzeral sa okolo seba. Nemal takmer žiadne sociálne kontakty. Neskôr, keď sa bližšie spoznali, svedok začal vnímať, že doma niečo nie je v poriadku. Svedok

si vydedukoval, že tie problémy musia byť doma, keďže väčšinu času trávil doma. Potvrdil, že mu H. povedal, že otec pod vplyvom alkoholu, návykových látok, dobíjal sa mu do izby, kde bol on zamknutý, obával sa otca, pretože to bolo pravidelné. Nevedel, kedy a čo môže od otca očakávať. Svedok má vedomosti o tom, že keď odišiel H. študovať do Čiech, obával sa vyjsť na ulicu, obával sa toho, aby nestretol otca, ktorý v tom čase pracoval v Čechách. Celý ten psychický stav u H. a sa negatívne stupňoval, nakoľko zo subjektívneho hľadiska svedka, bolo jasné, kto je jediný rušivý činiteľ doma. O spolunažívaní účastníkov konania svedok má informácie iba z podaní ich syna H.. Svedok nikdy nebol v domácnosti účastníkov konania. S H. sa nenavštevovali. Svedok nemal vedomosti o tom, že by boli podané trestné oznámenia na pána S. a ani o tom, že by odporca navrhovateľku fyzicky napádal.

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, súd dospel k tomuto právnomu záveru:

Podľa ust. § 705a Obč. zák., ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Rovnako ako v prípade bytov, ktoré sú v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (§ 146 ods. 2), tak aj v súvislosti so spoločným nájmom bytov sa novelou (zákonom č. 526/2002 Z.z.) účinnou od 1. januára 2003 doplnilo nové ustanovenie, ktoré má slúžiť na ochranu týraných osôb v bytoch. Ide o obmedzenie užívania bytu, ktorý je v spoločnom nájme manželov. Hlavným cieľom je to, aby z bytu bolo možné vystaňovať osobu, ktorá psychicky alebo fyzicky týra manžela alebo aj bývalého manžela, ktorý má aj po rozvode právo v byte bývať.

Manžel (resp. bývalý manžel), ktorý podá návrh na súd, musí preukázať, že došlo k psychickému alebo fyzickému násilliu, resp. že je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Podmienkou je, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v byte druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o svoj život a zdravie.

Súd môže právo užívať byt druhému manželovi obmedziť, alebo ho môže z užívania úplne vylúčiť.

Právo musí chrániť slabšiu stranu a aj za cenu zásahu do výkonu vlastníckeho práva.

Ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny (najmä detí) bývajúcich v spoločnom byte.

Obmedzenie užívania alebo úplné vylúčenie z užívania bytu neznamená, že je to navždy. Ak sa zmenia pomery, najmä pokiaľ pôjde o osobu druhého manžela, ktorý sa podrobil napríklad protialkohollickej liečbe a sú tu predpoklady na obnovenie spolužitia v byte, súd na návrh niektorého z manželov môže zrušiť obmedzenie či vylúčenie z užívacieho práva druhého manžela.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo aj v súvislostiach a možno konštatovať, že svedok M. Q. nebol prítomný pri žiadnom incidente. Osobne nič nevidel, to čo uviedol vo svojej svedeckej výpovedi, sú iba

jeho subjektívne úsudky, nie sú smerodajné. Svedkovi neprináleží robiť úsudky o spolužití, keď nemá o tom konkrétne vedomosti, t.j. skutočnosti nevnímal svojimi zmyslami. Predmetom svedeckej výpovede má byť to, čo osobne prežil a vnímal. Tak isto svedkyňa H. U. má informácie o spolužití účastníkov konania, iba z podania - rozprávania navrhovateľky. Odporcu nepozná. S navrhovateľkou v minulosti sa nenavštevovali. Svedkyňa osobne nikdy nebola prítomná pri konfliktoch, ktoré mali vznikáť medzi účastníkmi konania. Z vyššie uvedených dôvodov, súd hodnotí tieto svedecké výpovede, ako právne irelevantné.

Svedecká výpoveď M. S., ktorý je starším synom účastníkov konania, v celom rozsahu neguje tvrdenia navrhovateľky. Nebýva s účastníkmi konania v spoločnej domácnosti približne 2 roky. Z jeho výpovede možno konštatovať, že počas jeho detstva a počas celého obdobia, kedy žil s rodičmi, nebol svedkom žiadnych konfliktov medzi účastníkmi konania. Osobu odporcu charakterizoval ako nekonfliktnú a neagresívnu.

Skutočnosti uvádzané navrhovateľkou v písomnom návrhu, ako aj na pojednávaniach, dosvedčil mladší syn H. S.. Sám prehlásil, že na konkrétnosti sa nepamätá, nepamätal sa ani na kritický deň 25.09.2014. Odporučil súdu prečítať si správu jeho ambulantného lekára MUDr. V.a. Súd konštatuje, že MUDr. V. v lekárskej správe (č.l. 108-109) uvádza skutočnosti získané z rozprávania svedka, t.j. opisuje jeho výpoveď. Tento dôkaz nemôže v predmetnej veci slúžiť ako relevantný dôkaz o tvrdených skutočnostiach navrhovateľkou o psychickom a fyzickom týraní zo strany odporcu. Tieto skutočnosti neboli v konaní preukázané.

Z potvrdenia OR PZ Trebišov, zo dňa 29.02.2016, bolo jednoznačne preukázané, že vo veci proti odporcovi o vylúčenie z práva užívania bytu sa vykonávalo skrátené vyšetrovanie vo veci prečinu nebezpečné vyhrážanie (§ 360 ods. 1/, 2/ písm. b /Tr. zákona). Predmetná vec bola postúpená na Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy Trebišov za účelom prejednávania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (§49 ods. 1 písm. d / Zákon č. 372/1990 Zb.).

V občianskom sporovom konaní má účastník konania povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Povinnosť tvrdenia vyplýva z ust. § 79 ods. 1 O.s.p. a znamená to, že žalobca je povinný označiť všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú uplatňovaný návrh. Dôkazná povinnosť vyplýva z ust. § 120 ods. 1 O.s.p. a spočíva v tom, že účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Dôkazným bremenom sa potom rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v priebehu konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, ak určitá skutočnosť významná z hľadiska hmotného práva pre rozhodnutie vo veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností spočíva na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie takýchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky; ide zároveň o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí.

V tomto konaní dôkazné bremeno je na navrhovateľke, aby preukázala, že došlo k fyzickému, alebo psychickému násiliu a že je tu hrozba takého násillia aj v budúcnosti. Podmienkou je, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v byte druhému manželovi nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o svoj život a zdravie. V konaní nebolo preukázané, že by sa odporca dopustil takého konania, ktoré by zakladalo uplatnenie § 705a Obč. zák. Potvrdenie OO PZ Trebišov DÚ1713/TV/2014, ktoré predložila navrhovateľka do spisu, svedčí iba o tom, že podala na odporcu oznámenie na políciu. Z potvrdenia OR PZ Trebišov, zo dňa 29.02.2016, bolo jednoznačne preukázané, že vo veci proti odporcovi o vylúčenie z práva užívania bytu sa vykonávalo skrátené vyšetrovanie vo veci prečinu nebezpečné vyhrážanie (§ 360 ods. 1/, 2/ písm. b /Tr. zákona). Predmetná vec bola postúpená na Okresný úrad, odbor všeobecnej vnútornej správy Trebišov za účelom prejednávania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (§49 ods. 1 písm. d / Zákon č. 372/1990 Zb.).

Riadiac sa vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, na základe zisteného skutkového stavu veci, súd žalobu navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Navrhovateľka v predmetnom konaní neunesla dôkazné bremeno.

O trovách konania súd rozhodne osobitným uznesením, po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 OSP/ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť v zmysle ust. § 205 ods. 2 len tým, že

a/ v konaní došlo k vydám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené/ § 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnom konaní.